

Kære dagbog-

Dagene er begyndt at ligne hinanden meget. Det føltes som om livet er sat på pause lige nu. Lige før nedlukningen skete, havde jeg gang i mit liv. Jeg havde travlt, var lidt stresset, havde mange ting at se til, men jeg var i det mindste beskæftiget med at lave et eller andet. Nu sidder jeg bare på mit værelse og bruger en stor del af min dag foran skærmen.

Det føles som en lang ferie, uden noget at lave og så med en masse lektier. Jeg kan i de fleste tilfælde gå relativt sent i seng, og sove relativt længe. Jeg slapper af, og nyder at tingene går stille og roligt. Måske slapper jeg lidt for meget af, for jeg får ikke rørt mig meget i løbet af sådan en dag. Det er bare svært når motivationen ikke er der, jeg var ellers meget aktiv inden Corona-nedlukningen.

Som oftest er dagens højdepunkt at komme ud og handle. Så kommer man i det mindste lidt ud af huset. Ikke fordi det er specielt sjovt at handle når man konstant skal være varsom, gå med plastikhandsker, spritte af osv. Hver gang vi kommer hjem med varer, spritter mine forældre HVER eneste vare af.

Jeg synes det er skræmmende hvor hurtigt tiden går i den her nedlukning, men det er nok også fordi dagene ligner hinanden ret så meget. Det er en mærkelig tid, og jeg ved at der sker forfærdelige ting ude i verden, og at det her desværre efterfølgende formentlig kommer til at påvirke verden, dens økonomi og en masse andet. Hele situationen kan godt være ret skræmmende generelt, især når man tænker på hvor mange der mister deres liv pga. af dette. Hvis sådan noget her kan ske så hurtigt, hvad kan så ikke ske i fremtiden?